

BESTUUR

Oktober 2007. Zomervakantie weer achter de rug. Scholen weer begonnen. En dus scouting ook. Hopelijk hebt U allen een goede, nuttige en gezellige vakantie gehad. Al of niet (ver) weg.

In de vorige nieuwsbrief schreef ik over de op handen zijnde braderie. Op 2 juni stonden we er weer voor drogisterij Lokerse, waar we ieder jaar gastvrijheid genieten. Enerzijds om de stroom voor de oliepannen aan te sluiten, anderzijds om in de ruimte achter de winkel het beslag te maken. Familie Lokerse, vanaf deze plaats weer hartelijk dank! Dus leden, ouders en donateurs: voor al Uw speelgoed en drogisterijartikelen naar de Familie Lokerse!

Het weer tijdens de braderie was weer fantastisch. Niet te warm en zeker niet te koud. Ideale temperatuur voor olieballen (wanneer eigenlijk niet?). En ze werden weer in grote aantallen gebakken en gekocht. Vaak stond er een rij belangstellenden die de ballen wel uit de pannen wilden kijken. Vaak ook trouwe klanten die ieder jaar weer tijdens de braderie ballen bij ons komen kopen. Ook de wethouder die de braderie opende kreeg onderweg tijdens zijn fietstocht een oliebol aangeboden. Mede daardoor kon hij natuurlijk de fietstocht tot een goed einde brengen! Aan het einde van de dag kon letterlijk de kas weer worden opgemaakt, want, afgezien van de gezelligheid op zo'n dag, daarvoor doe je het natuurlijk. En ook deze keer weer een belangrijk batig saldo. Olieballen blijven voor ons een belangrijke inkomstenbron om af en toe eens wat extra te kunnen doen voor de groep, zoals een nieuwe tent kopen, of klimmateriaal, of nieuwe (uiteraard tweedehands) stellingen voor in het gebouw of de schuur. Want ook

dat heeft een aantal vrijwilligers weer gedaan: op een vrije (zater)dag stellingen gehaald en geplaatst, zodat we weer eens wat kunnen vinden. Uiteraard tegelijk ook wat opgeruimd....

Even heel iets anders: hebt U onze nieuwe website al bezocht? www.voortrappers.nl. We zijn nog bezig om hem te vullen, maar er is al veel op te zien. Dank zij onze websitemaster Sebastiaan. Mocht U nog ideeën hebben of foto's ter beschikking willen stellen: stuur een mailtje naar webmaster@voortrappers.nl. Dan komt alles goed!

Nog een andere zaak: Scouting Nederland is een actie begonnen voor alle scoutinggroepen om de juridische structuur van de scoutingverenigingen en –stichtingen te veranderen. Hierdoor lopen de bestuurders en leiding minder risico om (onverhoopt) een keer aansprakelijk te worden gesteld. Dat zou in principe zelfs kunnen gebeuren als er in een andere scoutinggroep in Nederland iets mis gaat. Onze huidige stichting zal worden omgezet in een beheersstichting en daarnaast wordt een nieuwe vereniging opgericht met volledige rechtsbevoegdheid waarin de eigenlijke scoutingactiviteiten zullen plaatsvinden. In de beheersstichting blijven/komen onze diverse eigendommen (tenten, materiaal, gebouwinrichting, e.d.) en bijvoorbeeld het huurcontract met de gemeente. Voor deze omzetting moeten diverse formaliteiten worden verricht, zoals het houden van vergaderingen, het benoemen van wettelijke vertegenwoordigers, het benoemen van een nieuw bestuur, en dergelijke. We zullen U op de hoogte houden van de ontwikkelingen en de noodzakelijke formaliteiten. In een aparte brief zullen we alle benodigde stappen uitleggen. Maar dan weet U alvast waarvoor we dit allemaal (moeten) gaan doen.

En dan het laatste onderwerp. De vorige keer schreef ik al dat er weer een aantal nieuwe leden was bijgekomen. Gelukkig blijven we groeien. Maar, hieraan zit wel een keerzijde. Met name het aantal esta's is nu dusdanig dat we helaas genoodzaakt zijn om een wachtlijst aan te leggen. Gelukkig is die nog niet al te groot en duurt het niet langer dan een paar maanden voordat de jeugdigen lid kunnen worden. Maar met het huidige aantal leidinggevenden kunnen we per opkomst niet meer dan 21 esta's opvangen. Dus ik herhaal mijn oproep nog maar eens: vindt U het leuk om op zaterdag actief met kinderen om te gaan? Denk er dan eens over om U op te geven als leiding bij Hans@voortrappers.nl. Onze jeugdeden, de andere leidinggevenden en het bestuur zullen U er dankbaar voor zijn!

Tot de volgende keer!

Namens het bestuur,
Kees Menkhorst, voorzitter

ESTA'S

Op 22 en 23 juni was het groepskamp. Eerst mocht iedereen zijn spullen uitpakken. Daarna mocht je gaan spelen in het bos. De explo's gingen toen eten. Toen iedereen terug was werden de regels uitgelegd. En gaven ze informatie over teken. Daarna gingen we weer naar het bos. Toen we gezellig in de tent zaten te praten kwam opeens Sanny schreeuwend aan gerend.

Ze vertelde dat de circus directeur was ontvoerd. We gingen in het terrein zoeken naar aanwijzingen. Het was een brief waar een puzzel in zat. Als je de puzzel had gemaakt dan kreeg je de vorm die je moest volgen voor de volgende aanwijzing. De volgende aanwijzing was een bandje. Toen we het gingen afluisteren werd er gezegd dat we ons eigen geld moesten verdienen. En moesten we een circus maken. We hebben nog chips gekregen en zijn gaan omkleden.

We hebben in de meidentent doen, durf of de waarheid gedaan. De volgende ochtend mochten we weer in het bos spelen. Daarna zijn we gaan gokken en iedereen had winst. Die middag hebben we geoefend voor de voorstelling. De voorstelling was heel leuk. Daarna zijn we gaan eten en het was heel erg lekker.

Geschreven door Lea Priem (esta's)

Tekening gemaakt door Marije de Winter (esta's)

SCOUTS

Hierbij het nieuws uit de Scoutsspeltak.

Als scout kom je nog eens ergens, zo ben je gedurende het jaar nog wel eens een aantal weekenden van huis. Het kampseizoen voor de Scouts was weer aangebroken en we hadden bijna elke maand wel een kamp te vieren. Begin juni hebben we weer een aantal nieuwe scouts bij onze speltak mogen verwelkomen, zij zijn overgevlogen van de esta's. Dit keer geen Jansen en Janssen zoals hun naam misschien wel doet vermoeden, maar wel Stephan en Stefan. Wij heten ze van harte welkom bij de Scoutsspeltak.

Vorbereidingskamp.

Eind april hielden we onder zeer hoge temperaturen (vroeg zomer) ons voorbereidingskamp op het Scoutcentrum te Veere. Tijdens dit kamp konden we zien hoe de tenten, en het overige materiaal hun winterslaap hadden overleefd. Tevens was dit kamp ook een voorbereiding op de komende kampen. Vrijdagavond werd begonnen met de kampopbouw en het verkennen van het terrein. De avond werd afgesloten met het altijd populaire lampenspel. Dit is geen ruilhandel van lampen onderling, maar ongezien dien je zo dicht mogelijk bij de lamp te komen.

Na een welverdiende, en voor sommigen korte, nachtrust aan de voorbereidingen worden begonnen. Dit was namelijk het bouwen/pionieren van een stellage om een tent op te zetten, om zo het slapen op hoogte mogelijk te maken. We hadden dit op het eigen terrein al geoefend en het kostte dan ook weinig moeite om het gevaarte overeind te krijgen. Omdat de temperatuur deze ochtend al aardig opliep was er geen tijd om te relaxen en werden de krachten verzameld om de stellage te pionieren.

Na twee uur aardig doorwerken hadden we een stevige stellage staan met tent erop.

Daarbij bleek het opzetten van een tent net zo gemakkelijk op een stellage te kunnen als op de grond. Na het gedane werk en een lunch was het tijd om te relaxen en van het mooie weer te genieten, waarbij het Veerse meer zowel van boven als van onder werd bekeken.

Voor het culturele gedeelte van het kamp werd een bezoek aan Veere gebracht.

De traditionele ijskoude Italiaanse en zoete oud-Hollandse specialiteiten werd deze dag niet vergeten. Na het avondeten en een zeer spannend spel kon er worden geslapen in de tent die inmiddels 1,5 meter hoog stond. Misschien een idee voor elk kamp, hoe hard het ook regent, de tent zal niet onderlopen. De zondag werd alles weer netjes en keurig opgeruimd en kunnen we spreken van een geslaagd kamp.

Een van de weinige weekenden waarin er geen sprake was van een kamp hebben wij ons bezig gehouden met het maken van een stripverhaal met behulp van foto's. Hierbij werden eerder gemaakte foto's gebruikt, maar ook enkele van het voorbereidingskamp.

Zowel door de scouts als de leiding werd een verhaal verzonden, waarbij alles op foto werd vastgelegd. Met onderschrift en spraakwolkjes bij de foto's is een stripverhaal gemaakt, en deze zijn te bewonderen in het scoutslokaal.

Scouting Fundays Walibi World Flevoland.

Het ene kamp was nog maar net voorbij of het andere kamp diende zich weer al aan.

Dit was namelijk het kamp op de camping naast Walibi World. Vrijdagmiddag liet de leiding zich zeer van zijn goede kant zien vertrok naar Flevoland en zette voor de Scouts alvast de tenten op. Na aankomst van de Scouts ter plaatse konden de tenten gelijk worden ingeruimd en werd de camping aan een onderzoek onderworpen. Het leek al op een echte scoutingcamping.

De volgende morgen was het voor de Scouts al vroeg dag, want men wilde zo snel mogelijk het park in. Ook wilde men graag de openingsceremonie van het park meemaken.

Een scout van onze groep, Irvin, werd zelfs uitgekozen om de openingshandeling te verrichten en het park voor deze dag te openen. Daarna deed men zich de gehele dag tegoed aan de diverse achtbanen, wildwaterbanen, zweefmolens, het reuzenrad, etc. Om even bij te komen van dit alles werd er nog een heerlijke en verfrissende duik genomen in het plaatselijke zwembad. Na de geweldige avondmaaltijd (spaghetti voor de liefhebbers) werd er lekker gedanst en gejumpt op de georganiseerde disco, waar ook later op die avond nog een band optrad. Tevreden en met voldaan gevoel gingen de Scouts hun bed opzoeken om de volgende morgen weer fris te zijn voor een nieuwe dag Walibi World. Uitslapen was er deze zondag niet bij en de attracties die zaterdag niet bezocht waren of te nog eng waren, werden nu wel gedaan. Al met kunnen we terug kijken op een geslaagd kamp, waar sommigen van de Scouts en leiding soms hun angsten hebben overwonnen.

Eind juni werden we gevraagd om onze medewerking te verlenen aan de Zeeuwse Verteranendag in Middelburg. We werden gevraagd om te helpen bij het afzetten, de kranslegging op het Abdijplein en de plechtigheid op de markt in Middelburg.

Zomerkamp.

We vertrokken zaterdag 14 juli met goede moed en frisse zin naar onze kampplaats in Sint-Joris-Weert. Daar aangekomen werd er gelijk begonnen met de kampopbouw. De tenten en ook de grote tent (leeftent) waren snel opgezet, waardoor er nog voldoende tijd was om het kampterrein te verkennen. De zondag stond

in het teken van de bijna traditionele centendag.

De scouts konden door middel van verschillende opdrachten geld verdienen voor een avondmaaltijd. De opdrachten bestonden voornamelijk uit: het zo snel mogelijk iets halen met verschillende letters, het verschijnen in regenpak (midden in de zomer, ach hoewel) en verschillende groepsopdrachten, het geheel werd afgesloten met verschillende houten bosspelen.

Maandag was het tijd voor de eerste hike in de bosrijke omgeving van St-Joris Weert. Alle bagage werd persoonlijk ingepakt en meegenomen in de bekende rugzakken.

Die dag moesten er door de scouts en leiding (die het geheel fietsend ondersteunde) verschillende heuvels en dalen worden genomen. Zonder al te veel verkeer te zijn gelopen werd de overnachting plaats bereikt. Daar werd het onderkomen (de bekende noodhut) gebouwd, wel een grote uitvoering om iedereen een slaapplek aan te bieden. Na de zelf meegebrachte avondmaaltijd bleek het weer ons niet goed gezind. Om die tijd begon het namelijk hard te regenen. Er werd toen besloten om de veilige en droge tenten op het kampterrein op te zoeken. De dinsdag werd er met frisse moed (het weer was inmiddels beter geworden) begonnen aan een nieuwe hikedag. Vanaf de eindplaats van de eerste hikedag werd er gelopen door bossen, langs een rivier en de scouts kregen zelfs hulp van een vriendelijke Belgische trekkerchauffeur. De avondmaaltijd hebben de Scouts die avond zelf samengesteld, van het geld van de centendag.

Woensdag werd het water opgezocht, het was namelijk tijd voor een kanotocht over de Dijle. Waar de vorige dag nog langs het water was gelopen werd er nu gekanoed. Na

soms wat wateroverlast in de kano, en wat onverwachte extra passagiers werd peddelend het eind van de tocht gehaald. Omdat sommige mensen nog niet voldoende water hadden gezien werd de volgende dag nog een bezoek gebracht aan het lokale zwembad. De scouts deden zich te goed aan de verschillende wildwaterbanen, glijbanen

en stoomcabines. Door verschillende scouts werd zelfs meegedaan aan een heuse zwemwedstrijd. We moesten daar natuurlijk wel de Nederlandse eer hoog houden. De vrijdag was het tijd voor iets cultureels, op de planning stond namelijk een bezoek aan het scoutsmuseum te Leuven.

Na iets wat op een puzzeltocht door een regenachtig Leuven leek, werd een parkeerplaats en uiteindelijk ook het scoutingmuseum gevonden. Een tot dusver nog niet geïdentificeerd persoon meende dat het museum na een uur wachten wel open zou gaan. Een uur later bleek dat, als het bordje naast de ingang beter was bestudeerd, dat het museum wel op de aangegeven tijd open zou gaan, maar slechts op

zondag. Onverrichter zake werd vervolgens het centrum van Leuven met een bezoek vereerd. Een winkel in feestartikelen heeft goede zaken gedaan. De zaterdag was het helaas weer al tijd om huiswaarts te keren. Er werd afscheid genomen van het terrein en van andere scoutingleden.

We kunnen hierbij terug kijken op een mooi en geslaagd kamp.

De komende tijd gaan we bij de Scouts weer leuke en uitdagende programma's doen en maken. Waarbij ook de start en vervolgactiviteiten centraal zullen staan, maar ook het overvliegen, de gps tocht en natuurlijk (om het af te leren) het herfstkamp.

Dus al met al is er weer voldoende te beleven in de wereld van de scouts.

Namens de scouts en de scoutsleiding,
Hans van Sluijs.

EXPLO'S

Dit jaar zijn we met de Explo's op zomerkamp geweest naar Westmalle in België. We vertrokken zaterdagmorgen, met een goed humeur, op weg naar België. We hadden dit kamp een vol programma. Zaterdagavond hebben we op het terras van het trappistencafé gezeten en wat gedronken. Zondag hebben we een snuffelmarkt bezocht in

de Europa hallen in Antwerpen. Omdat het die dag warm was hebben we 's-middags verkoeling gezocht bij een meer. Erloy was woensdag jarig, dus dinsdagnacht hebben we zijn auto helemaal versierd en gevuld met ballonnen. Woensdag zijn we naar het busstation gelopen en hebben we vanaf daar de bus naar Antwerpen genomen. Eenmaal daar aangekomen hebben we onszelf ingecheckt bij het scoutel (scouting hotel). Daarna zijn we in Antwerpen toeristisch plaatsen gaan bekijken. 's-Avonds hebben we wat gegeten en zijn we naar de bioscoop geweest naar The Simpsons: movie. Na de film hebben we nog een terrasje gepakt en zijn we terug naar het scoutel gegaan. De volgende morgen zijn wij met de GPS op zoek gegaan naar een geocache. Een geocache is een soort verborgen schat. Je vind de schat door raadsels te op te lossen, die je uiteindelijk het eindcoördinaat van de cache opleveren. Het is ons gelukt om het eindcoördinaat te bereiken, maar na 2 uur zoeken hebben we het helaas op moeten geven, we hebben de cache niet gevonden. Na de puzzeltocht hebben we de bus terug naar Westmalle genomen en hebben we de avond op ons eigen terrein afgesloten met een kampvuur. Donderdag regende het, dus

HET GEZELSCHAP

viel ons plan om naar Bobbejaanland te gaan in het water. Die dag hebben we dus een binnenactiviteit gedaan: bowlen. Vrijdag was het lekker weer en zijn we alsnog naar Bobbejaanland gegaan, daar hebben we natuurlijk alle attracties uitgeprobeerd. Vrijdagavond hebben we voor de laatste keer dit kamp afgesloten met een kampvuur. Zaterdag hebben we ons opgeruimd en ingepakt, terug naar Zeeland. Al met al was ons zomerkamp 2007 geslaagd.

Tot zover namens de Explo's,
Ricardo Kloosterman

EXPLO-WIST-JE-DAT :

- Ricardo een uitstekend waterschild is
- Erik zijn msn aan een meisje in Bobbejaanland gaf
- Elroy de msn van het kassameisje vroeg
- Elroy al zijn explo's heeft blutgespeeld met poker
- Jordi vóór fluoriserende scheerlijnen is
- Patrick denkt dat hij owned
- De Explo's hem keer op keer vertellen dat hij niet in een spel zit maar in t echte leven verkeerd
- Hans een hele foute zwembroek heeft
- Kevin stomme opmerkingen blijft maken
- Ricardo niet in een rollercoaster durft
- Iedereen ondanks de bijnamen een gezellig kamp heeft gehad

MARLIEKE'S VERSLAG VAN GUATEMALA

Beste lezer,

Inmiddels ben ik alweer een half jaar terug op Nederlandse bodem, maar u heeft nog een verhaal over Guatemala van mij tegood. Het is lastig om een goede indruk van mijn ervaringen te geven, maar ik zal proberen er een aantal te vertellen.

Guatemala ligt in Midden-Amerika onder Mexico en is ongeveer drie keer zo groot als Nederland. Er wonen ongeveer zes miljoen mensen. Het wordt wel het land van de eeuwige lente genoemd omdat de temperaturen altijd aangenaam zijn. Een groot deel van de bevolking zijn nog afstammelingen van de oude Maya's. (misschien wel bekend van de film Apocalyps, al zijn de meningen over hoe de Maya's daar afgeschilderd worden nogal verdeeld.)

Na alle voorbereidingen was het op 6 januari eindelijk zover: Ik ging naar Guatemala! Na anderhalve dag kwam ik aan bij het gastgezin in Antigua waar ik het grootste deel van de tijd zou verblijven. Het huis was tegen al mijn verwachtingen in behoorlijk luxe, er was een doorspoeltoilet en een heerlijk bed. Mijn Guatemalteekse mama Elsa kon heerlijk koken, zodat de drie warme maaltijden per dag iedere keer weer een feest waren. Traditioneel worden er veel bonen en maïstortilla's gegeten, maar onze maaltijden waren altijd zeer gevarieerd en erg lekker!

De eerste vier weken heb ik Spaans geleerd op een school met vele andere studenten/reizigers. Toen ik het Spaans een beetje onder de knie gekregen had, ben ik begonnen met vrijwilligerswerk in het ziekenhuis Obras Sociales del Hermano Pedro.

's Ochtends werkte ik op een afdeling waar ondervoede en verwaarloosde baby's en kinderen waren opgenomen. Daar zie je dingen die hier in Nederland gelukkig niet meer voorkomen! Ik kon ook meekijken met het spreekuur van de kinderarts, wat ik erg interessant vond. In het begin kon ik het snelle en medische Spaans moeilijk volgen, maar dit ging later gelukkig beter. 's Middags ben ik in hetzelfde ziekenhuis gaan helpen bij een afdeling waar jongeren met verstandelijke en

lichamelijke handicaps 'wonen'. Van privacy voor de patiënten is geen sprake, maar de meeste zusters doen hun werk met grote genegenheid, wat mooi is om te zien.

Na vier weken in het ziekenhuis ben ik gaan helpen bij Camino Seguro, een project dat kinderen opvangt

en onderwijs geeft wiens ouders op de vulnisbelt in Guatemala City werken. Deze vulnisbelt is de grootste van Centraal-Amerika en er is veel criminaliteit. Ik heb hier vooral in de keuken geholpen – wat ik erg leuk en eens lekker 'anders' vond – maar ik heb af en toe ook geholpen met huiswerk en kookles. In beide projecten kon ik samenwerken met 'locals', wat ik echt fijn vond. Dat was ook goed voor mijn Spaans! Ik leerde verder nog namen van Nederlandse voetballers kennen want die kennen de Guatemalteken beter dan ik. En als ik iets oranjeleurig aan had vonden ze dat altijd erg leuk, voetbal is er zeer populair.

Guatemala heeft niet alleen vrijwilligersprojecten, maar vooral ook prachtige cultuur en natuur. Een groot deel van de bevolking is Maya, en verscheidene oude tradities leven nog steeds voort. Een groot deel van de vrouwen loopt in de prachtige kleurrijke klederdracht. Ook de natuur is prachtig en afwisselend; bergen, meren, vulkanen, regenwoud, strand. Ik heb drie vulkanen beklommen, waarvan er één actief was. Het is best eng om de gloeiende lava onder je te zien stromen! Eén van de andere vulkanen – de Acatenango die 3976 meter hoog is – beklom ik met zeven andere Nederlanders, twee Belgen en een gids uit Luxemburg. (en dat terwijl de Benelux aan de andere kant van de wereld ligt!) Het was een pittige klim waarbij een jongen uit onze groep last van hoogteziekte kreeg. Het bereiken van de top was helaas niet zo glorieus omdat het ontzettend mistig en koud was en we snel weer moesten afdalen om ons kamp op te zetten. Na een kort nachtje op 3700 meter hoogte met temperaturen onder nul, met al mijn kleren aan in een mummyslaapzak en met teveel mensen in een tent, genoten we van een schitterende zonsopgang. Dit was erg indrukwekkend! Toen we later die dag allemaal beneden aangekomen waren zagen we letterlijk zwart van al het vulkanisch zand.

Het openbaar vervoer is in Guatemala heel anders geregeld. Er rijden nergens treinen maar met de zogenaamde "chickenbussen" kun je bijna overal komen. Chickenbussen zijn oude Amerikaanse schoolbussen die in allerlei vrolijke kleuren geschilderd zijn en ongelofelijk zwarte rookwolken uit kunnen stoten. Er passen volgens Guatemalteekse begrippen erg veel mensen in zo'n bus, en er word van alles in meegenomen,

zoals kippen (daarom zijn de bussen bij toeristen "chickenbussen" gaan heten). Je hoeft geen strippenkaart of iets dergelijks te kopen, er komt een jongen langs die het geld inzamelt en hij onthoudt precies wie er nog moet betalen en wie er nog hoeveel wisselgeld terugrijgt, wonderbaarlijk! Verder beginnen de bussen

te rijden als ze vol zijn, dus je moet gewoon langs de weg gaan staan en wachten totdat er een bus komt. Je weet dat er één komt, maar wanneer, dat is de vraag. (Ik ben hierdoor wel beter in wachten geworden). Ik vond het erg leuk om met deze bussen te reizen, je zit dan tussen de Guatemalteken en het geeft een ik-ben-lekker-op-reis-gevoel.

Bij scouting wordt wel eens gezegd: "Eens een scout, altijd een scout" en ook ik ontkom daar niet aan: ik ging op zoek naar een scoutinggroep. Na wat vruchteloze pogingen was het gelukt om een opkomst bij te wonen. Wat ik leuk vond om te zien is dat er zoveel overeenkomsten waren met hier. De uniformen bestaan dan wel uit blousen met korte mouwen en scouting is daar wat religieus getint en formeler maar de kinderen hebben er ook veel energie en spelen lekker spelletjes. Ik heb het spel Chinese Muur met ze gedaan. Iedereen

groette met de officiële scoutinggroet en ik heb nog Guatemalteekse insignes meegekregen (even swoppen!).

Ik heb nog meer prachtige plaatsen in Guatemala bezocht, waaronder Lago Atitlan - een prachtig meer omringd door vulkanen en met vele kleine dorpjes eromheen - en verscheidene Maya-ruïnes. Tikal is hiervan de bekendste, er staan tempels van meer dan 60 meter hoog die boven de jungle uitsteken. Deze tempels zijn met puur mensenkracht gebouwd want de Maya's hebben het wel nooit uitgevonden. Ik kan hier nog heel veel over schrijven maar dat zou te veel worden voor deze nieuwsbrief. (helaas!) Guatemala is een prachtige mix van cultuur en natuur, wat het erg bijzonder maakt. Het land heeft helaas ook veel minder mooie gezichten; armoede, veel afval, onderdrukking, corruptie, ontvoeringen, een falend rechtssysteem, analfabetisme enzovoorts. Ik hoop dat het de Guatemalteken lukt dit te verbeteren en hun prachtige cultuur en natuur te behouden!

¡Hasta luego!

Marlieke

Zoals U misschien wel weet ben ik in augustus begonnen met co-schappen voor mijn studie Geneeskunde. Tijdens de co-schappen werk en leer je in het ziekenhuis om arts te kunnen worden. Ik zal hierdoor minder tijd hebben voor scouting en ik zal dus helaas minder vaak bij de opkomsten aanwezig kunnen zijn.